

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31809/2023
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и малолетне ГГ из ..., чији је законски заступник АА из ..., које заступа Велимир Липован, адвокат из ..., против туженог Центра за социјални рад за Општину Чока, са седиштем у Чоки, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 381/21 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 17.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 381/21 од 23.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 381/21 од 23.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди, Судска јединица Нови Кнежевац П 21/2021 од 22.02.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужила којим су тражили да суд утврди: да је тужени путем неправилног вођења поступка и неправилности у раду, под неоснованом назнаком грубог занемаривања и злостављања тужила ББ, млдб. ВВ млдб. ГГ, од стране тужиле АА, извршио улогу сабирног центра за прикупљање података о личности тужила и њихове уже и шире породице; да је тужени путем неправилног поступка и неправилности у раду неосновано држао под корективним надзором породицу тужиле од 20.12.2016. године; да је тужени, путем неправилног вођења поступка и неправилности у раду, неосновано оптужио тужилу АА и њеног супруга ДД, да су њиховим понашањем угрожена права њихове малолетне деце на социјалну комуникацију и интеракцију и право на образовање и здравствену заштиту и неосновано их ставио под сумњу да су од стране тужиле АА и њеног супруга ДД, на било који начин угрожена права њихове деце; да је тужени, путем неправилног вођења поступка, неправилности у раду, неосновано оптужио тужилу АА и њеног супруга ДД,

да не обезбеђују најбоље животне и здравствене услове за правилан и потпун развој и право на образовање у складу са способности, жељама и склоностима своје деце; да је тужени пропустио, да уз примену Породичног закона, по службеној дужности заштити права породице тужила од неоснованог напада на приватност њихове породице од стране лица, која су, такође годинама, прикупљала податке о тужилама и пропустио да заштити ученичка, родитељска, људска права тужиле у периоду, који је био изузетно тежак за породицу тужила; да утврди да је тужени, својим дуготрајним, неправилним поступком и неправилностима у раду, покушајима директног насилног уласка и индиректним уласком у приватност породица тужила и појединачно у личну приватност сваке од тужила, прикупљањем поверљивих података о личности тужила и њихове уже и шире породице, служећи се знаком грубом занемаривања и злостављања, ширећи лажи по другим органима, да тужила АА, злоставља и грубо занемарује своју децу и да тужила АА и њен супруг, ДД, својим понашањем угрожавају права тужила млдб. ГГ и млдб. ВВ, на социјалну комуникацију и интеракцију, право на образовање и здравствену заштиту и да се сумња на њихову евентуалну угроженост других права, у највећој мери отежао живот тужила, довео до угрожавања остваривања и других права у животу тужила и довео до тешког угрожавања права на достојанство и права на приватност тужила, неосновано угрозио мир, безбедност, сигурност, срећу, благостање и здравље тужила и да је извесно да ће последице да трају и у будућности; да је тужени нанео огромну повреду угледа и части, огромне повреде права личности и изазвао дуготрајан и комплексан стрес високог интензитета путем изазивања страха и бола, путем изазивања осећања неправде и путем повређивања угледа и части тужила и њихове породице, као и путем насилног повређивања приватности тужила, комплексним повређивањем права личности тужила и да је извесно да ће последице да трају и у будућности, јер има, што се никада не може заборавити док је неко жив.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 381/21 од 23.08.2023. године, одбијена је жалба тужила и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни суд је нашао да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужила за утврђење да је тужени путем неправилног вођења поступка и неправилности у раду и пропуста у

примени Породичног закона извршио повреде наведене у садржини захтева и нанео тужиљама повреду права личности.

Према разлозима нижестепених одлука, тужени је у оквиру својих овлашћења поступао по пријави Полицијске станице Чока, ради идентификовања елемената занемаривања деце од стране тужиље АА, а које поступање је у складу са одредбама Породичног закона, по којем је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активности који се тичу детета, и да корективни надзор над вршењем родитељског права обавља орган старатељства када доноси одлуке којима исправља родитеље у вршењу родитељског права и упозорава их на уочене недостатке у вршењу родитељског права. У конкретном случају решењем туженог од 20.12.2016. године одређена је мера корективног надзора над вршењем родитељског права тужиље АА у односу на тада малолетну децу, а решењем Покрајинског секретаријата за социјалну политику, демографију и равноправност полова од 25.01.2017. године одијена је жалба тужиље АА и ДД изјављена на решење туженог од 20.12.2016. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови који прописује одредба члана 404. став 1. ЗПП.

Питање неправилног вођења поступка и неправилности у раду туженог, као и повреде права личности на које се указује у поступку, су питања која зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају и стога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Зато је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиља није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Вредност предмета спора износи 5.000,00 динара.

Како не постоје ревизијски цензус за одлучивање о ревизије тужиља, следи да је ревизија недозвољена.

У складу са изнетим, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**